

ஸ்ரீ
ஆதி - தி ரா வி ட ர்
பூர்வ சரித்திரம்.

இது
சென்னை “சியூரிபாரம்” பத்திரகாதிபர்,
D. கோபால செட்டியாரால்
எழுதப்பட்டு,

சென்னை,
நெருதி - ராமஸ்வாமி செட்டியார்
அச்சியாத்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1920.

[கிரயம் 0-6-0.

D GOPAUL CHETTY,
Editor New Reformer
MADRAS

REVD: ALEXANDER SILVER, M.A.

அவர்கட்கு.

உரிமை யுரை

வன்புறு வென்புகட் டுண்டிட சீராட்டி.
அன்பில் விழிநீர் ததும்பியு—நின்றனரால்
என்னிதயத் தேமலருஞ் சில்வர் துரையவர்கட்
கின்னு லுரிமை யுடைத்த.

ஆதி திராவிடர்

பூர்வ சரித்திரம்.

வங்காள ராஜதானியின் மேற்கு அறைபாக வட்ட
கனிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள பாகங்களிலும்,
இலங்கை நீவிலும் பெலுசிஸ்தான் தேசத்திலும் கலப்பற்ற
திராவிடாகா இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மொத்தம் பதி
னேரு கோடியே முப்பதுலட்சம் ஜனங்கள். இதைத்தவிர
கலப்புற்ற திராவிடர்கள் இந்தியாவில் சுமார் பத்துகோடி
ஜனங்களி நுகிறார்கள். மகமதியர் ஆறுகோடி இந்தியாவி
லிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மங்கோலிய தூகி நாட்டாரின்
வமிசம் ஆகையால் இந்தியாவிலுள்ள சுமார் முப்பது
கோடி ஜனகதில கலப்பற்ற ஆரியர்கள் மூன்றுகோடிதான்
என்கிறார்கள். தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம்,
துளுவம், கொச்சி, காண்டு, தோடா, கோட்டா, ராஜமகால்,
உரேயான், பிராஉளுஇ முதலிய பன்னிரண்டு பாஷைகளும்
திராவிட பாஷைகள்.

இத்திராவிடர் இந்தியாவின் பூர்வீககுடிகள். ஆரியர் பின்
னிட்டு வந்தவர்கள். திராவிடர் ஆதியில் யூபிரடஸ், டைகிரிஸ்
நதிகளின் மததியிலுள்ள “ஏலம்” நாட்டிலிருந்து இத்தேசம்
வந்தார்களென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். வேறு சிலர் இந்
தியாவின் தெற்கிலிருந்தும் கடல் கொள்ளப்பட்டதுமான
“இலேமூரியா” கண்டத்திலிருந்து வந்தவர்களென்றுச்
சொல்லுகிறார்கள். வேறு சிலர் ஆரியர் இந்தியாவிற்கு பின்
னிட்டு வந்தவழியாகவே இவர்களும் வந்து நியுஜீலாண்டு

வரையில் பரவியிருந்த இந்தியாவின் தென்பாகத்தில் குடியேறினர் என்கிறார்கள். வேறு சிலர் திராவிடர் மத்திய ஆசியாவிலிருந்தவர்களென்றும், சிலர் இமயகிரி மூலமாய் இந்தியாவின் வடகிழக்கு கணவாய் வழியாய் இத்தேசத்துக்கு வந்தனர் என்கிறார்கள். திராவிடர் இந்தியாவின் ஆதிசூழிகளே என்பாரும் உளர். இவைகளிலெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் உண்மை இருக்குமென்றே தோன்றுகிறது.

1800 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த தமிழர் என்னும் நூலில் பூர்வமான கனகசபை என்பவர் இந்தியாவின் பூர்வகுடிகள் வில்லவர், மீனவர் என்றும், மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்த நாகர்களால் இவர்கள் ஜெயிக்கப்பட்டார்களென்றும் தேவ நாகரி என்கிற பாஷைகளின் எழுத்துகளை நாகரிடம் ஆரியர்கற்றுக்கொண்டார்களென்றும் சொல்லுகிறார் மேலும் தமிழ் சங்க நூல்களில் கூறப்படும் மறவர், எயினர், ஒலியர், ஒவியர், அருவளர், பரத்துவர் முதலியோர் மேல்கூறிய நாகவமிசத்தார் என்றும் கூறுகின்றார். பின்னிட்டு இந்நாகர்கள் மங்கோலியாவிலிருந்து வந்த தம்ர்லிடி அல்லது தமிழர்களால் ஜெயிக்கப்பட்டார்களென்றும் சொல்லுகிறார். மேலும் இத்தமிழரில் மாரர் என்போர் பாண்டிய ராஜ்ஜியத்தையும், திரையர் சோழராசசியத்தையும், வானவர் சேரராசசியத்தையும், கோசர் கொங்குநாட்டையும் ஏற்றித் திண்தாகச் சொல்லுகிறார்.

இந்தியாவின் பூர்விக குடிகள் கருப்புநிறமுள்ள ஓர் வகை நீக்ரோ ஜாதியார் என்பாரும் உளர். நாகர்களே பூர்வகுடிகள் என்று சொல்பவரும் உளர். வேறு சிலர் அம்மாதிரி கருப்புநிறமுள்ள பூர்வகுடிகளிருந்திருந்தாலும் அவர்கள் நாகர்களுடன் விவாகம் முதலியது செய்துகொண்டு கலந்துகொண்டார்கள் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை என்கிறார்

கள். டாக்டர் கால்ட் வெல் துரை “பறையர்” என்போர் முதல் எல்லோரும் திராவிடரே, வேறு பூர்வகுடிகளில்லை என்கிறார். ஆயினும் நாகரே பூர்வகுடிகள் என்று தோன்றுகிறது. கி.மு. 11-வது நூற்றாண்டில் தமிழர் வந்தபிறகு நாகரும் தமிழரும் கலந்து திராவிட ராயினர்.

1911ஆம் ஆண்டு 28ஆம் யுள்ள ரிபோர்ட்டில் சர்க்கார் சாசன சாஸ்திரவித்துவான் அடியில்வருமாறு கூறுகின்றனர். “மகாபாரதவீரன் அருச்சுனன் நாகஇராணியையும், தமிழ் நூல்களில் சோழ அரசர்களைப்பற்றி அவ்வித சங்கிதியையும், நாகர்கள் பல்லவ அரசுகளுடன் விவாகம் செய்துகொண்டதாகவும் ஏற்படும் சரித்திரங்களால் நாகர்கள் இந்தியாவின் பூர்வகுடிகள் என்று ஏற்படுகிறதுடன் வடக்கிலிருந்துவந்த அரசர்களால் ஜெயிக்கப்பட்டார்களென்றும் அப்படிவந்த அயலாருடன் விவாகங்கள் செய்து கலந்தபடியினால் நாகர் என்னும் வமிசம் மறைந்துவிட்டதாகவும் ஏற்படுகிறது. மணிபேகலைநில அடியில் கண்ட பாடலிருக்கிறது:-

“வென்றவேற் கிளளிகு நாகநாடான்வோன்
நன்மகன் பீலிவளை தாணபயந்த,
புனிற்றிளங்குழவி —”

அதாவது. “நாகநாட்டு அரசன் குமார்த்தி பீலிவளை என்பவன், ஜெயக்கொடி ஏந்திய சோழன் கில்லி என்பவனுக்கு ஈன்ற இளங்குழந்தை.”

இதனால் தமிழ் அரசனாகிய கில்லிக்கும நாகநாட்டு பெண் பீலிவளை என்பவளுக்கும் விவாகம் நடந்ததாக ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியாக தமிழர்களும் நாகர்களும் விவாகங்கள் செய்துகொண்டு கலப்புற்றார்கள். இவ்வகை கலந்தவர்கள் சமஸ்தியில் உள்ளவர்தான். அம்மாதிரி கலக்காதவர் மலைகளில் இன்னுமிருக்கின்றனர். நீலகிரியிலுள்ள தோ

டர்கள் கலப்பற்ற திராவிடர்கள் என்றும், காடர் குறும்பர் முதலியவர்கள் பூர்வகுடிகள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

தமிழிலக்கண வித்துவான்களும் கூட திராவிட நாட்டி லிருந்தவர்களை மககன், தேவர், நரகர் என்றனர். இதில் நர கர் என்பது நாகர், மக்கள் என்பது தமிழ் மககன், தேவர் என்பது ஆரிய பிராமணர். நரகர் என்பது நாகர் என்கிற பூர்வகுடிகள். காடுகளிலும் தாழ்ந்த நிலங்களிலும் விளங் காத இடங்களிலும் (நரகம்) இருந்த பூர்வகுடிகளுக்கு நாகர் என்றும் பெயர். மேற்குறியவைகளால் திராவிடர் என்பது ஆதிசூடிகள் - நாகர் - தமிழர் என்கிற மூவகை ஜனங்கள் ஒன்று பட்டபிறகு உண்டான பெயர். ஆதிசூடிகள் இல்லை என்று ஏற்பட்டால், நாகரும் தமிழரும் சோநது திராவிட ராயினர்.

மணிமேகலை, பத்தபாட்டு முதலிய நூல்களில் நாகர் களைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறது. பூவிக புத்தமத நூல் களிலும் நாகர் என்கிற பெயர் அடிககடிவருகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில் அடியில் கண்டவைகள் காணப்படு

“நாக நன்னாட்டு நானூறி யோசனை

வியன்பாதலதது வீழ்த்து கேடெய்தம்”

“நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலை”

நாகநாடு என்பது தமிழகத்துக்கு கிழக்கு அல்லது தென்கிழக்கிலிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் ஜில்லாக்களில் கள்ளர் வேடர்களில் நீலன், நாகன் என்கிற பெயர்களை சாதாரணமாய் காணலாம். கள்ள ஜாதியினரா கிய திருமங்கை ஆள்வாருக்கு நீலன் என்பது பெயர். அவர் மலைபரசன் ஒருவனுக்கு ஒத்துணிகுடித்தார் - அதை கிறுப னுற்றுப்படையில், “நீல நாகன், நல்கிய கலிங்கம்” என்று

கூறப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணப்பநாயனார் தகப்பனுக்கு நா
கன் என்று பெயர் அவர் ஓர் வேடர். நாகர்கள் வீரர்கள்.
அநாகரில் ஒலிநாகன், முகலிநாகன், சங்கநாகன், நீல
நாகன் என்று நால்வகை யுண்டு.

மறவர், எயினர், ஒலியர், ஒவியர், அருவலர், பரத்துவர்
இவர்கள் நாகவமிசத்தை சேர்ந்தவா. பூவிக தமிழ் நூல்
களில் மறவன், எயினன் என்கிற வார்த்தைகளை அடிக்கடி
காணலாம். அவர்கள் கில்லித்தை தெரிந்தவர்களாகவும்,
யுத்தவீரர் களாகவுமிருந்தார்கள். பாண்டிய நாட்டில்
இப்பொழுது கூட மறவர்களை அதிகமாய் பாக்கலாம்.
பூவிக காலமுதல் எயினர்கள் பல்லவ சோழநாட்டிலிருந்
தார்கள். பறையர் என்போர் மேல்குறித்த எயினர்தான்.
இவர்களை தற்காலத்திலும் கூடவட ஆக்காடு, செங்கலபட்டு,
தஞ்சாவூர் ஜில்லாசுகளில் அதிகமாய் காணலாம் இவ்விடங்
களில்தான் எயினர் முன்காலத்திலிருந்தது.

கி. பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டிலிருந்த மாங்குடி
கிலார் எழுதிய ஓர் நூலில் அடியிலகண்ட பாடலிருக்கிறது

“துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென், நிகநான்
கல்லது குடியுமில்லை (புறநா.நா.று) இதில்தான் முதல்முதல்
“பறையன்” என்கிறபதம் தொழில்பெயராக காணப்படு
கிறது இவைகள் எல்லாம் தொழிலைக்காண்பிக்கும் பெயர்
கள். இதைத்தவிர 11-வது நூற்றாண்டிலிருந்த ராஜரஜ
சோழன் காலம்வரையில் பறையன் என்ற பெயரே தமிழ்
நூலிலாவது சாசனங்களிலாவது காணோம். கி. பி. 11-வது
நூற்றாண்டில் பறையன் என்பது ஜாதிபெயரானது. டாக்
டர் ஒப்பார்த்துரை, சமிஸ்கிருத பகரியா (மலைநாட்டின்)
என்பதிலிருந்து பறையன் என்ற பதம் உண்டானதாக
சொல்லுகிறார். பறை அடித்ததால் இவர்களுக்கு பறையர்

என்கிற பெயர் உண்டானது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. கி. பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டுமுதல் 11-வது நூற்றாண்டு வரையில் பறையன் என்பது இந்த அர்த்தத்தைதான் உடையதாயிருந்தது. பொளத்தமதமும் சமணமதமும் அடங்கியபிறகு பார்ப்பார் ஜாதினிததியாசங்களை கரேமாய் ஏற்படுத்தியபோது இப் பறையரென் போரைப்பிரித்து அவர்களை தாழ்மை படுத்தினர். இந்த விவரங்களை பின்னிட்டு ஹைபோம்

2. ஆத்தியாயம்.

“பறையர்” என்போர் ஆதி திராவிடர் எனல்”

திராவிடர் என்போரில் முதல் முதல் இகதேசத்திலிருந்த பூர்வகுடிகள் ஓர்வித கருப்புநிற ஜாதியார் என்பர். அவர்களிருந்தது சந்தேகமாகவே தோன்றுகிறது பின்னிட்டு வந்தவர்கள் நாகர். இந்நாகவமிசத்தை சேர்ந்த எயினர் வகுப்புக்கு “பறையர்” என்போர் சேர்த்தபடியினால் இவர்களை யே ஆதி திராவிடர் என்பர். அப்படி சொல்லவும் நியாயமிருக்கிறது. ஆயினும் இவர்கள் ஆதி திராவிடர் என்கிற பெயரிட்டுக்கொண்டால் மற்ற திராவிடர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் ஓர் வித்தியாசம் தோன்றும். அவ்வித வித்தியாசத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடாது. தமிழ் நூலில், சிறப்புற்று விளங்கும் பூமான் டி. பொன்னம்பலம்பிள்ளை யவர்கள் “பறையர்” என்போரைப்பற்றி அடியில் குறித்தவாறு ஜஸ்டிஸ் பத்திரிகையில் வரைகின்றனர். “ஆதித்திராவிடர் என்கிற பாத்தியதையைக் கேட்கிற பஞ்சமர்கள் கூறுவது ஏறக்குறைய உண்மைதான். “பஞ்சமன்” என்கிற வார்த்தையானது தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிருந்து நீக்க யாரோ அவ்வார்த்

தையை கொஞ்ச காலத்துக்குமுன் புதிதாக உற்பத்திசெய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மைப்பெயரான “பறையன்” என்பதற்கு “பேசப்பட்டப்பட்டவன்” என்பது அருத்தம். பூர்வீக இந்தியாவில் மற்றவர்கள் அவர்களைப்பற்றி பேசும் படியான பேர்பெற்ற மனிதர்களா யிருந்திருக்கவேண்டும். அந்த காரணத்தினால் தங்களை சுற்றுபறைய நாகரீக கருத்துகளை தெரிந்துகொள்ளாதபடி அவர்கள் பிறரை விலக்கி யிருந்திருக்கவேண்டும். அதினால் அவர்கள் பின்னடைந்திருக்கவேண்டும். எல்லா சுதேசிய உற்பத்தியான ஜனங்களும் இமமாதிரி யாய்விட்டார்களென்று சரித்திரங்களாலறிகிறோம். சீனதேசத்திலும் ஜப்பானிலும் அயல் நாட்டாரோடு ஜனங்கள் சம்மந்தப்படாதிருக்க விருமபியகாலமுமிருந்தன. இந்ததேசத்திலேயே ஐரோப்பியா வரதபோது ஏகாபது ஒன்றை யிழுக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களை நெருங்க விலலை. மிகவும் இழிவான ஸ்திதிபிரிந்த “பறையர்கள்” வேலைகாரராகவாக அவர்களிட மமைந்தார்கள். அப்படியில்லாமல் கலவிக்கு சுதந்திரரா யிருந்த பிராமணரோ படிப்பு விஷயங்களை பிடித்துகொண்டு எஜமானாக ளாகி விட்டார்கள்.

இன்னும் சொந்தத்தில் நான் ஒன்றும் சொல்லாமல், ஜென்மம் சொத்தின் உற்பத்தியைக் கண்டுபிடிக்க அதிக கஷ்டப்பட்டவரும் நினைத்தவரும் அறிவை செலுத்தின்வருமான திருவனந்தபுரம் ஐகோட் ஜட்ஜி ராமன்தம்பி என்பவர் எழுதிய ஜென்மி குடியன் கம்மிட்டி ரிபோர்ட்டு முகவுரையிலிருந்து சிலவற்றை சொல்லுகிறேன். அவர் தன்னிட விசாரணையில் சந்தர்ப்பவசமாய் பரையர்களுக்கும் அன்னவர்போன்றவர்களுக்கும் குறித்து எழுதியிருக்கிறார். இந்தியாவின் வடமேற்கு மகாணங்களிலிருக்கும் பிராமணர்களைப்

பற்றி பேசும்போது போலன் கணவாய் முதல் பர்சிபன் வளைகுடா வரையிலிருக்கும் பிரம் என்கிற மலைகளிலிருந்து அவர்களுக்கு பிராமணர் என்கிற பெயர் வந்தது என்கிறார் ஒருவேளை அந்த பிரம் என்பது வடகிழக்கு பெலுசிப்தானி லிருந்த பாடர், பரடர் என்பதிலிருந்து வந்திருக்கலாமென் றும் சொல்லுகிறார். “பறையன்” என்னுடைய வாத்தை இவ் வார்த்தைகளோடும், “பர” என்றால் மலை பெயராகிற அந்தத் துள்ள வாத்தையிலிருந்துவந்த பரவன், பாரியா பஹரியன், மாலா பார, மராஸ் மலையிலுள்ளவன் என்கிற அந்தத் துள்ள வார்த்தைகளோடு சமமந்தபபட்டிருக்கிறது. (பக்கம் 39)

40 - வது பக்கத்தில் ஜட்ஜி ராமன்தம்பிரானவா அடி யில்கண்ட டாக்டர் ஒப்பார்ட் துரையின் கருத்தை காண் பித்திருக்கிறார் “பறையன், பஹரையன் முதலிய வாத்தைகள் பூர்வீக திராவிடர்களின் வமிசதகாரா என்றும், “ப” முதலில் உள்ள இந்த குடிகளெல்லாம் திராவிட வமிசத்தின் பூர்வீக ஜனங்கள்...பறையன், ஒலியன், வள்ளுவன் முதலியவைகள் பூர்வீக மகிமையின் அடையாளங்கள் இப்பொழுதும் கண்டுபிடிக்கலாம். மலையாளத்தின் “வள்ளுவநாடு” என்பதும். திருவனந்தபுரத்தின் “புலையனா கோட்டம்” என்பதும் அவர்களிட நீங்கிப்போன பெருநாயகக் காண் பிக்கிறது.”

அவர்கள் அதிக பலசாலிகளான ஜனங்களால் ஜெயித் தப்புகிறவரையில் அதற்கு அரசர்களாகவும், வயல் உரிமைக்காரர்களாகவும் ஆதியிலிருந்த தங்கள் சுதேசமாகிய சேரநாட்டிற்கு, மலையாளத்தில் புலையர்களுக்கு குடுக்கப்பட்டிருக்கும் செருமன் = செருமி என்கிற வார்த்தைகள் சம்மந்தப்பட்டது என்று ஓர் பெரியவர் ஆதரவால் ஏற்படுகிறது. குரும்பாட்டு குரும்பரும், வள்ளுவநாட்டு வள்ளு

வரும் புலையனார் கோட்டத்தை கட்டியபுலையரும், அதேகதியை யடைந்தார்கள். கெடுவன் காடு என்கிற கோகோஷமக்களத்தின் புலையர் இராணியால் கோகோஷமங்களம் காரகாரருக்கு அனுப்பிய கடிதமாக எண்ணப்பட்ட ஓர் ஒலை சீட்டை தான் பார்த்ததாகவும் அந்த கமமிட்டியின் பிரசிடெண்டுக்கு ஒரு பென்ஷன்பெற்ற தாசில்தார் சொன்னார்.”

3. அ த் தி யா ய ம்.

“பறையர்” மேன்மை.

பாப்பார் பறையர் என்போரை தாழ்த்து வதற்குமுன் பறையா என்போர் நல்லஸ்திதியில் இருந்ததாகவே ஏற்படுகிறது தண்டகாரணிய வனத்தில் முதலில் சாகுபடி செய்யவும் அவ்விடங்களில் கோட்டைகள் கட்டவும் காடுகளை வெட்டி னவர்கள் எயினாகள்தான் காடுகளை வெட்டினவர்களுக்கு வெட்டியான் என்கிற பெயர் வந்தது.

சாகுபடிக்கு கிணா தோண்டினவர்களுக்கு தோட்டி (தோண்டு=வெட்டு) என்கிற பெயர்வந்தது. கி. பி. 3, 4-வது நூற்றாண்டி லிவாகள் அரசர்கள் ஆம்பூர் வேலூர் முதலிய இடங்களில் ஆண்டுவந்தார்கள். எயினர்களுக்கு கொட்டகாரம் என்கிற களஞ்சியங்களும், எயில் எனும் கோட்டைகளும் இருந்தன. அவர்களுக்கு பாணன் என்ன வாத்தியக்காரர்களும் வள்ளுவன். என குருக்களும், தேகபயிர்ச்சிக்காரர்களாகிய பணிக்கர்களும், செம்மான் என்கிற செருப்புதைக்கிறவர்களும், அம்பட்டன் வண்ணன் முதலியவர்களு மிருந்தார்கள். இப்பறையரென் போர்வமி சத்தார்தான் பூர்விகத்தில் கிராமங்களை ஏற்படுத்தினா, அவர்

கள் ஏற்படுத்தின கிராமங்களுக்கு அவர்கள்தான் அதிகாரிகள். இப்பொழுதும் எல்லை தகாரர்களை பறையருக்கு கான் பஞ்சாயத்து சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். 1910(ஸ்) த்திய ரிபோர்ட்டில் மதுராஸ் கவர்ன்மென்ட் Epigraphist சொல்லுகிறதாவது “11-வது நூற்றாண்டின் ஒரு சிலா சாசனத்தில் முடிபாகவர் என்னும் கிராமத்தில் ஓர் கோவிலுக்கு பாத்தியப்பட்ட நிலத்தின் பாத்தியதையை வேசாலி பறையனும் அவனிட மந்திரிகளும் பைசல் செய்ததாக சொல்லியிருக்கிறது.” இக்காலத்திலும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருக்கும் திருவாலூரில் சிவன் பண்டிகைகளில் எவற்றிலும் சுவாமி ஊர்கோலம் வருமபோது பறையன்தான் வெள்ளைக்குடை பிடித்து முன்பாக செல்லுகின்றான். சென்னைப்பட்டனத்தில் நாளைக்கும் பெத்தநாயக்காமபேட்டையில் பிரதமராய் தெருக்களில் ஏகாத்ரா மாரிபகதத்தில் யானை பின்பேரில் உட்கார்ந்துகொண்டு அந்தமமைசுரு தாலிகட்டப்பட்டவன் பறையனே...சிதம்பரத்தில் பேரிறைவன் சிவன்பக்கத்தில் யானைமேல் உட்கார்ந்து வீதிகளில் ஊர்கோலம் வருமபோது புரோகிதர்போன்று சாமரம் வீசப்பட்டவன் பறையனே. சர்வம் ஜகநாதம் என்று சொல்பவர்களுக்கு பிரசாதம் குடும்பவன் பறையனே. பேலூர், மேல்கோட்டை முதலிய இடங்களிலிருக்கும் கோவில்களில் பறையன் ஆகேஷபீன்யன்றி உள்ளேபோய் கடவுளை நேரில் தரிசிக்கிறான் பூரீரா மாணுசுருடன் கூடபோய் டில்லிபாச்சா ஆமத்ஷாவின் குமார்த்தியிடமிருந்து ரங்கநாயகர் சிலையை கொண்டுவந்தவர் பஞ்சமர்தான். இப்பறையர் வமிசத்தில் உதித்த திருப்பா னுள்வார் கடவுளை திருத்தாண்டகம் செய்ய செய்தார், நந்தன் என்பவா கடவுளை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டனர், வீரபாகு என்பவா அரிச்சந்திரனை அடிமைகொண்டார் - திருவள்ளுவர் என்கிறவர் மதுரைசங்கத்தின் சங்கப்பலகையின்

பேரில் ஆச்சரியமான நடவடிக்கை நடத்திய குறளை எழுதினர். பூராமானுஜ சுவாமிகள் இக்குலத்தாரை, திருகுலத்தார் என்றார்.

தற்காலத்திலேயே இப்பறையர்களுக்கு இவ்வித சிறப்பு கிருக்குமாயின் பூர்வீகத்தில் எவ்வளவு சிறப்புற்றவர்களா யிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. இவர்கள் ஓர்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் அரசவமிசத்தை சேர்ந்தவாகளா யிருந்தார்கள் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. கர்னல் ஆல்காட்டுதரை சொல்லுகிறபடி “ராஜியங்களும் மதங்களும் மாரினபோது, பறையா அரசர்கள் தங்கள் தேசத்தையும், பறையா கனவான்கள் தங்கள் செல்வத்தையும், பறையரில் தாழ்வானவர்கள் தங்கள் எல்லாவற்றையு மிழந்தார்கள்.” ரெவினயுட் கொடி என்பவர், பறையர்களும் பூமியும் என்கிற விபரத்தில் அடியில் வருமாறு வரைந்துள்ளார் “அழிந்த பிரபுக்கள் பேரில் அன்பு பாராட்டப்பட்ட ஜனங்கரி நுக்கிறார்கள் ; அன்னவருக்கு நான சொல்லுவதாவது, இந்த தேசத்தில் அப்பேர்ப்பட்ட பிரபுக்கள் வருப்பிற சேர்ந்தவரில் பறையர்கள் பூர்வீகமானவர்கள் என்றும் அந்த காரணத்தால் தயாளமுள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறேன்.

4. அ த் தி யா ய ம்.

பறையர் எப்படி தாழ்த்தப்பட்டார்கள்.

—o—o—o—

மேல்கண்டபடி எல்லாம் சிறப்புற்றிருந்த ‘பறையர்’ என்போர் யாரால் எப்படி தாழ்த்தப்பட்டார்கள் என்பதைச் சற்று விசாரிப்போம். இப்படி “பறையரைத் தாழ்த்தியவர்” ஆரியபிராமணர். இவ்வாரியர் சுமார் மூவ்வாயிறம் வருஷங்க

னுக்குமுன் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து இந்தியாவின்வடமேற்கு
 கணவாய் வழியாய் இந்தியாவிற்கு வந்தனர். இவர்கள் வந்து
 இந்தியாவில் வந்தியபர்வதத்திற்கும் நர்மதைக்கும் வடக்கில்
 தாங்கள் பெயரிட்ட “ஆரியவர்த்தம்” என்ற பாகத்தில
 நெடுங்காலமிருந்தனர். இவர்கள் பூர்வீக சாஸ்திரங்களின்
 படி ஆரிய வர்த்தத்தைவிட்டு தென்புறம் வரத்தகாதவா,
 தென்னிந்தியாவில் தமிழர்கள் ஆரியருக்கு இடங்கொடாமல்
 தாங்கள் தமிழ் தெலுங்கு முதலிய திராவிட பாவைகளைப்
 பேசிக்கொண்டு சுயாட்சியாப் பெடுங்காலமிருந்தனர். இதிரா
 விடர் ஜாதிகுல வேறுபாடுகளற்றவர்களாய் ஒருவரோடொ
 ருவர் விவாகம் பிரிதிபோசனம் முதலியவைகள் எவ்வித
 ஆக்ஷேபனமும்ன்றி செய்துகொண்டும், பிரதேசங்களுக்கு
 கப்பல யாத்திரைசென்று வியாபார முதலியதுசெய்தும்
 கல்வியிற் சிறந்தவர்களாகவும் அதிக நாகரீக முடையவர்களா
 வுமிருந்தார்கள். இதிராவிடராஜ்ஜியங்களைப்பற்றி மனுதர்ம
 சாஸ்திரத்திலும் ஆரியர் புராணமாகிய ராமாயணத்திலும்
 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திராவிட நாட்டின் சிறப்பைப்
 பற்றியும் அவர்கள் நாகரீகத்தைப்பற்றியும் இராமாயணத்தி
 லேயே பரக்கககாணலாம். இவ்வண்ணம் சிறப்புற்று சுதத
 சைவசீலராய் கோதரத்துவம் நிறைந்து சுகமாய் வாழ்ந்து
 வந்த நாட்டிற்கு ஆரியர் முதலில் யாத்திரைப் பிரயாணிசீ
 ளாக வந்தனர். அவர்களுக்கு திராவிடர் “மிலேச்சர்”
 என்று பெயரிட்டனர். பண்டைகாலத்து நிகண்டுகள், திவா
 கரம், பின்கலந்தை முதலியவைகளில் “ஆரியர்” என்ப
 தற்கு “மிலேச்சர்” என்றே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
 இவ்வாரியரில் சிலராவது அனுசரித்துவந்த ஆசாரங்களும்
 நடத்தைகளும் திராவிடர்களின் நடவடிக்கைகளுக்கு தாழ்ந்
 திருந்தமையால் அம்மாதிரி “மிசேச்சர்” என்று பெயரிட்
 டிருக்கவேண்டும். சமஸ்கிருத பாரதத்திலேயே சிந்துநதி

யின் கணவாயிலிருந்த சில ஆரியர்களுக்கு “மிலேச்சர்” என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஆரியருக்கு “சுரர்” என்கிற ஒரு பெயர் உண்டு. அதன்பொருள் “சுரா” சமமந்தமுடையவர் எனப் புலப்படுகிறது “சுரா” என்பது கள், மது என பலபொருள் குறித்த ஒரு மொழி யாதலால் சுரர் என்பதற்கு கள குடியா என்பதே பொரு ளாம் இவ்வாரியர்கள் குதிரை ஆடு மாடு முதலியவைகளை தின்பதுடன் சோம்பான மென்னுப கட்டுடித்தலு முடைய வராதலினால், வைதீக கிரியை என்று யாகவகள் செய்வதும், அவற்றுள் ஆடு மாடு அசுவமாதிய இவைகளை பஸிபிட்டு புசிப்பதும்பற்றி புருஷமேத யாகமென மனிதரையும் பஸி யிட்டு தின்றுவந்தார்கள். இதனாலேதான் ஆரியருக்கு ஆதி காலத்தில் மிலேச்சர் என்றும் சுரா என்றும் பூரவகால் நூலா சிரியாகள் கூறியிருக்கின்றனர். மேலும் தமிழகத்தில் முதல முதல வரும்போது ஸ்தம்பத்தின்பேரி லாடுபவர்களாகவும் வந்தார்கள் - ஆகையினால் தமிழர்கள் அவர்களை தொம்ப ரென்றும் ஜலனித்தைக்காரர்களென்றும் நினைத்தார்கள். “ஆரியக கூததாயினும் காரியத்தின்பேரில் கண்ணியிரு” என்கிற பழமொழியில் நானாவரையில் ஆரியக்கூத்து என்கிற பதம் தமிழிலிருக்கிறது. மேலும் இன்னொருபதமா கிய “ஆரியப்பாவை” என்பது ஆரியர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஆட்டக்காரர்களாக திரிந்துகொண் டிருந்தார்களென்பதை கியாபகப்படுத்துகிறது. இவ்விதமாக ஆரியரில் சிலரிருந்தபோ திலும் அவர்கள் மொத்தத்தில் அறிவுள்ளவர்களாகவும் நாக ரீகமுடையவர்களாகவே இருந்தார்களென்று ஏற்படுகிறது. இவ்வாரியா தமிழகம் வந்தசேர்ந்து சுமார் 400, 500 வருஷங்களுக்கு பின்னர் எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியத்தில் பொரு ள்திகாரம் 502-வது பாடலில் அடியில்வருமாறு ஆரியரை தாழ்மையாக கூறியிருக்கிறது.

“பார்ப்பான் பாகன் றொழி செவிலி
சோசரு நெப்பிற் கிழவன கிழத்தியோ
டனவியன மயின்று வகை பேருங்
கனவினிற் கிளவிக் குறிய ரெமய.”

இவ்வாரிய பிராமணர்கள் கடவுளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் மத்தியில் தாங்கள் நிற்பவர்களென்றும், அநேகவித மந்திரவித்தைகளை தெரிந்தவர்களென்றும், மனிதர்களுக்கு தாங்கள் தேவர்களென்றும், தாங்கள் எதையும் செய்ய சக்தியுள்ளவர்களென்றும், நவக்கிரகங்கள் தாங்கள் சொல்லுகிற படி நடக்கவேண்டியவைகளென்றும், வேண்டுமேபீர்து மழை பெய்யச்செய்ய சக்தியுள்ளவாகளென்றும் தமிழர்களை பலவகையில் பயமுறுத்தினார்கள். பண்டைகாலத் தமிழரசர்கள் நீங்கி விபசாரத்தால பிறந்த தமிழரசர்களை கைவசப்படுத்திகொண்டு பலவித தந்திரங்கள்செய்து ஏமாற்றி, குற்றமற்ற தமிழர்களை தங்களிடையே ஒழுகக்கவகையும ஆசாரங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தனர்.

தமிழ் நூல்களெல்லாம் கடலுக்கு இறையாய்விட்ட படியினால், பின்னிட்டுவந்த தமிழ் வித்துவான்கள் வியாசர் கட்டுப்பாடுசெய்து எழுதிய நூல்களையே ஆதாரமாக எண்ணி தமிழர் எல்லாம் ஆரியரென்று சரிததிரம தெரியாமல் கூறி போயினர். ஆரியர் தமிழர்களிடத்திலிருந்து தங்களுக்கு வேண்டியது எவ்வளவோ அவ்வளவு தெரிநதுகொண்டு, தங்கள் சுயநன்மைகளைக்கோரி எழுதிகொண்ட சுருதிஸ்மிருதி இதிகாசங்களையே தமிழ் வித்துவான்கள் உன்மையான நூல்களென நம்பி தாங்கள் அவைகளை அனுசரித்தும் பிறரை அனுசரிக்கும்படி ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டு போயினர். அவ்வித கொள்கைகளையும் அனுசரிக்க அநேக நூல்களையும் எழுதிவிட்டார்கள். தமிழகத்தில் ஆரியரிட ஆசாரங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் ஒற்றுக்கொள்ளாதவர் தாழ்ந்தவர் என்

கிற கருத்தும் பரவியது. இல்கிதமெல்லாம் தமிழர்களை ஏமாற்றி தங்கள் ஆசாரங்களையும் தீய ஒழுக்கங்களை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஆரியர் செய்தனர். அவ்வகை ஏற்படுத்தியதில் ஜாதியித்திபாசம் என்பது ஒன்று. கபிலர் தம அகவலில் பிராமணரைக்குறித்து சொல்லும்போது,

“முற்படைப்பசனில் வேறாகிய முறைமைபோல
நாலவகை ஜாதியை யிந்நாட்டினீர் நாட்டினீர்”

என்றார்.

தமிழகத்தில் ஜாதி வித்தியாசங்கள் கிடையா. ஜாதிப் பெயர்களெல்லாம் தொழிலைக் காண்பித்ததே ஒழிய யா தொரு ஜாதிபையும் காண்பிக்கவில்லை. கிரிஸ்துபிறந்தபின் 800 வருஷங்களானபின்னும் ஒருவரோடொருவர் விவாகம் போசன முதலியது செய்துக்கொண்டு வந்தார்கள். கி. பி. 14-வது நூற்றாண்டின் மத்தியில் “வள்ளுவபறை பதினெட்டு ஜாதி” யிருந்ததாக ஏற்படுகிறது. தமிழகத்தில் ஆரியரிட நாலவகை வகுப்பாகிய பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வகுப்புகளை ஏற்படுத்த முயன்றபோது பிராமண பட்டம் தமிழ்ஜாதியா யாருக்கும் குடுக்காமல் அதை தாங்களே பற்றிகொண்டனர். மற்ற மூவகை ஜாதிகளை ஏற்படுத்தியது 1. போசனம், 2. தொழில், 3. மதம், 4. இடம் இவைகளை யனுசரித்து ஆரியரும் திராவிடரும் கி. பி. 250-வது வருஷமவரையில் மாமிச பட்சனிகளா யிருந்தார்கள். சமனமதம் வந்தபிறகு பிராமணர் அதை விட்டுவிட்டார்கள். திராவிடரில் சிலரும் அதை ரீக்கினர். அதிலும் பிராமணர்களுக்கு வேண்டிய பிராணிகள் அதிக மேன்மையானவைகள். அவ்வகைப் பிராணிகளை கொல்லுதல் பாவம் என்றார்கள். பிராமணருக்கு வேண்டிய பஞ்சகவியத்தை தரும் பசு பரிசுத்தமானதாயிற்று. அதைக் கொல்லுதல் பெருத்தபாவமென்று பிராமணர்கள் சொன்

னார்கள். பத்துபாட்டிலும் புறநானூறிலும் எயின வேடர்கள் பன்றி யிறைச்சிபும காட்டுப்பசுவையும் தின்று மதுபானம் செய்துவந்தார்களென்று சொல்லப்படுகிறது. தற்காலத்திலும் அவ்வழக்கம் நீங்கவில்லை. எயினராகிய “பறையர்” என்போர் பசு மாமிசத்தை கொன்று தின்றுயிடுவது பிராமணர் அவர்களை மிக தாழ்மை படுத்தினர். அவர்களை திண்டாடக்கூடவா என்றனர். பிராமணர் முன் மேலுக்கு வரவேண்டுமானால் மாட்டு மாமிசத்தை சாப்பிடும வழக்கம் விட்டுவிடவேண்டியதா யிருந்தது. அதின்படிபே இடர எயினவமிசத்தினராகிய கைக்கோளர், பானா, செமமாண், கம மாளர் முதலியவர்கள் அவ்வழக்கத்தைவிட்டு மேன்மை அடைநசார். அப்படி விடாத பறையா தாழ்மையடைந்தார். பிராமணாகள்தான் இவர்களை இததாழ்வான நிலைமைக்கு கொண்டுவந்தவர் என்று “தமிழ் வாசகங்கள்” எழுதிய சீனிவாச அய்யங்காரரே ஒத்துக்கொள்ளுகிறார். பறையர்களை பாப்பார் இன்னும் தங்கள் அகநிராவகளிலும் கிராமங்களிலும் விடுகிறதில்லை. நந்தன சரித்திரத்தைப்படித்தால் தமிழ் பிராமணர்கள் தூரநடத்தைகள் நன்றாய்தெரியும். ஆகையினால் பிராமணர் வழக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதபடியினால் பறையா என்போரை பிராமணா தாழ்த்தியிட்டார்கள் என்பது நிச்சயம்.

பறையபுறத்தார் பறையர் என்றதை கடப்பை Mr. பினேயா கோல் என்பவர் அடியில்வருமாறு சொல்லுகிறார்.

“நான் விசாரணை செய்தவரைபில் இவர்கள் வீரபஞ்சமர் அல்ல. சதாசிவபிரமத்தின் ஐந்தாவது சிரசிலிருந்து உற்பத்தியான லிங்காயத்துகள் அல்லது வீரசைவர்களுக்கு வீரபஞ்சமர் என்று பெயர். அப்பெயர் இப்பறையர் என்போருக்கு தகாது. இவர்கள் மகாபாரதத்தில் சொல்லியிருக்கும் நாஸ்திக பஞ்சமர்களுமல்ல. நாஸ்திக பஞ்சமா என்

போர் ஓர்காலத்தில் இந்துக்களாயிருந்து பின்னிட்டு சமண
பௌத்த மதங்களை யேற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு பெயர்,
அப்படி மதம் மாறினவர் ஜாதியற்றவர்களானார்கள் - அவர்
களை ஜாதியற்ற சூத்திரர் என்று சொல்லவேண்டுமே ஒழிய
பஞ்சமர் எனலாகாது. காண்டன்ய, தனஞ்ஜய, வசிஸ்ட,
விஸ்வாமிததிர கோகதிரத்தார் சூத்திரர் யானார்களே ஒழிய
பஞ்சமர் ஆகவில்லை. இந்தபதம் ஓர்காலத்தில் ஆரியரில்
ஜாதிகெட்டவர்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டதால் இவர்களுக்
கு தகாது.” இவாகனித பூர்விக சரித்திரத்தை அடியில்வரு
மாறு கூறுகின்றனர் :—

“ இவர்களு உண்மையான சரித்திரம் கசியப்ப பிரமா
விடமிருந்து ஆரம்பிக்கிறது கசியப்ப பிரஜாபதியின் இரண்
டாவது மனைவியாகிய திதி என்பவளின் குமாரர்கள், பரி
சுத்த சாஸ்திரங்களில் இவர்களுக்கு “தைத்தியர்” என்று
பெயர். கசியப்ப முனிவரின் முதல தாரமாகிய அதிதியின்
குமாரர்களுடன் எககாலமும் சண்டைசெய்ய முடியாமல்
தெனனுட்டிறகு வந்து அவ்விடமே நிலைக்கலாயினர். அவர்
களிட அரசன் ஹிரண்யகசியப்பர் என்பவா பிரஹலாதன்
ஆம்லாதன் பின்னிட்டுவந்தவர். சென்னப்பட்டணம் அடுத்த
மகாபலிபுரத்தில் அரசசெய்த மகாபலி என்பவர் பின் சக
கிரவர்த்தி யாயினா. பிறகு பாணராஜா ஆண்டார். பிறகு
இந்த ராஜ்ஜியம் ஜெயிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது அதற்கு
தொண்டைமண்டலம் அதாவது தொண்டர், அடிமைக
ளின், மண்டலம், நிலம் என்கிற பெயர் வந்தது. அக்காலத
தில் அதற்கு இரண்டு ராஜதானிகளிருந்தன. ஒன்று பறவை
புரம் - பறவைபுறத்தி லிருந்தவர்களுக்கு பறையர் என்று
பெயர். இவர்கள் தமிழர். பறவைபுறம் - நீர்பட்சிகளாகிய -
பறவை என்கிற பதத்தி லிருந்துவந்தது. கீர்த்திபெற்ற
வாத்துகளுக்கு இப்பொழுதும் பேர்பெற்ற தற்கால காஞ்சி

புறததுக்கு தான் பறவைபுறம என்று பெயர் இருந்தது. இன்னம் மைசூர் ராஜ்ஜியத்தில கோலார் ஜில்லாவில் மாலாடு என்கிற பட்டணம் உண்டு. இவர்களில் தெலுங்கு பேசியவர்கள் இங்கிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அபலாராகிய கன்னடியர் அவர்களை அவர்கள் ஊரை அனுசரித்து மாலரு என்று பெயரிட்டார்கள்.”

3. பறை அடிப்பதால் பறையா எனறது.

திராவிடர் சரித்திரம் நன்குணர்ந்த ஒருவர் சொல்லுகிறதாவது. திராவிடரில் ஆதியில் மூன்றுவகுப்புகள் உண்டு. அதாவது 1. குருக்கள், 2. வனிகர், 3. வேளான்கள். இவைகள் ஜாதிவகுப்பல்ல. பறையா என்போர் மூன்றுவது வகுப்பை சேர்ந்திருக்கலாம். அக்காலத்தில் அவர்களை தொடக்கூடாது என்று ஒன்றுமில்லை. அவர்களும் ஆதியில் மற்ற தமிழர்களுடன் ஒருவரோடொருவர் விவாகம் போசனம் முதலியது செய்துவந்தனர். பூர்காலத்தில் அரசர்களுக்குள் அடிககடி யுத்தங்கள் நேரிடுகிறதும். அந்நகாலங்களில் இவர்கள் பறையடிப்பது வழக்கம். அப்பொழுது பறையடிக்கும் தொழில் வெகு சிரேஷ்டமாகவே யிருந்தது. யுத்தங்களத்தில் சேனைகளுக்கு முன்சென்று பறையடிப்பதை அரசர்களும் நன்கு மதித்தார்கள். அவர்கள் அரசர்களுக்கு அதிபவசிய மானவர்களா யிருந்தார்கள். அமமாதிரி யுத்தகாலங்கள் சென்றபிறகு மற்றவர்களுக்கு அவர்களைப்பற்றிய அக்கரை குறைந்தது. அதன்மேல் புத்தமதமும் சமணமதமும் விர்த்தியாயின. அதற்குமுன் எல்லாதிராவிடரும் மாட்டு மாமிச பட்சனிகளா யிருந்தவர்கள்தான். மேற்குறித்த மதங்களால் தமிழர்கள் மாமிசம் சாப்பிடுவதை விட்டுவிட்டனர். மாடு பரிசுத்த பிராணியாய்விட்டது. பறையர் என்போர் மட்டும் விடவில்லை. பறையினுல்தான் அவர்கள் சிறப்

படைந்தது அதினால் தான் அவர்கள் சிறப்பு பின்னிட்டு குறைவுபட்டது. அவர்கள் பறையடிக்கும் தொழிலை விட விலை யுத்தகாலங்களில் இல்லாவிட்டாலும் மற்ற விவாக மரணகாலங்களில் அவர்கள் பறையடிக்க வேண்டியதாய் நேரி ட்டது. அப்படி அவர்கள் அடிகளும் பறைக்கு தோல தே வையானது தோலை பிரித்து எடுப்பதற்கும் அந்த மாமி சத்தை சாப்பிடுவதற்கும் அதிக வித்தியாச மில்லாமையால் அவர்கள் மாட்டு மாமிசத்தையும் சாப்பிட்டுக்கொண்டே யிருந்துவிட்டார்கள். அதனால்தான் இவர்கள் தாழ்ந்த ஸ்தி திகுக் வந்துவிட்டார்கள் எனபது ஒரு கொள்கை.

† “பறையர்”, பௌத்தர் என்பது.

பௌத்தமதம் அசோக அரசர் ஆண்டகாலத்தில் இந்தி யாவின் எல்லா பாகங்களிலும் இதரதேசங்களிலும் பரவி யது. சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை முதலிய காவியங்களி லும் பெரிய புராணத்திலும் இன்னும் அநேக நூல்களிலும் தென்னிந்தியாவில் பௌத்தமதம் பரவியிருந்தது என்பதாக சொல்லப்படுகிறது. பௌத்தமதத்தையும் சமணமதத்தையும் துரத்திவிட சைவமும் வைஷ்ணவ மதமும் செய்த பிர யத்தனங்கள் தமிழ் நூல்களில் விசாலமாய் காணலாம். சென்னையில் கீர்த்திபெற்று யிருந்தவரும் தமிழ் நூல்களை நீன்று ஆராய்ச்சி செய்திருந்தவருமான ப்ரீமான் அயோத்தி தாஸ் பண்டிதர் என்பவரே பறையர் என்போர் பௌத்தமதத் தை ஏற்றுக்கொண்டதினால் இவ்வித தாழ்மையிலமைக்கு கொண்டுவரப்பட்டார்கள் என்று அநேக நூலாதரவுகளுடன் ற்சுவசெய்கின்றார். இதுவிஷயம் அவர் எழுதியிருக்கும் நூல் களெல்லாவற்றையும் வாசிக்க தகுதி உடையன. அவை களை அனுசரித்து “பறையர்” என்போர் அநேகர் பௌத்த மதத்தை இச்சென்னை ராஜதானியில் தழுவிருக்கின்றனர். ஐயன் திசாங்கு என்கிற சீனதேசத்து பிரயாணி சுமார்- ௭௮.

630 ஆண்டில் இந்தியாவிற்கு வந்தபோது தென்னிந்தியா விற்கும் வந்தார். அப்பொழுது அவர் காஞ்சிபுரத்தை போய் பார்த்தபோது அவ்விடத்தில் பத்தாயிரம் புத்தமத காம குருக்களையும் புத்தமடங்களையும் பார்த்ததாகவும் சொல்லுகிறார். முன்சொன்னபடி காஞ்சிபுரம் பறவைபுறமாகிறது. இப்பொழுதும் செங்கல்பட்டு வட ஆர்க்காடு தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாகளில் “ பறையா ” என்போர் அதிகமாயிருக்கின்றனர். ஆகையினால் காஞ்சிபுரம் பௌத்தமதத்திற்கு அக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் சிரேஷ்டமான இடமாக யிருந்திருக்கவேண்டும். இம்மாதிரி தென்னிந்தியாவில் பௌத்தமதத்தை தழுவிவர “ பறையா ” என்போரின் முன்னோர்கள். இவர்களை பிராமணர் அதிகாரம் ஏற்பட்டபிறகு அவர்கள் “ பறையர் ” என்று தாழ்மைபடுத்தினர். “ பறையா ” என்போர் புத்தமதத்தை தழுவினபடியினால் பிராமணரிட வேதங்களை நம்பாதவர்களாயினர். அப்படி அவர்கள் வேதங்களை நம்பாமல் அவர்களை ஏததுகொள்ளாதவர்கள் “ சண்டாளர் ” என்றார்கள். தற்காலத்திலும் ஒரு இந்நவானவன் கிரிஸ்துமதத்தில் சேர்ந்துகொண்டால் அவன் பிராமணர் வேதங்களை நம்பாதவனாகிறான். அப்போப்பட்டவரின் “ பறையன் ” என்று சொல்வது வழக்கமுண்டு பூர்வதில் இலங்காதேசமென்றும், தற்காலம் கொளம்பு கண்டியென்றும் வழங்கும்படியான தேசத்தில் வாழும்படியினர் யாவரும் பெருமபாலும் பௌத்தமாகென்பது சகலருக்கும் தெரிந்தவிஷயமாகும். சமஸ்கிருதத்தில் வரைந்துள்ள சுந்திரகாண்டத்தில் அனுமார் இலங்கைசேர்ந்து அவ்விடத்திலுள்ள மாளிகையிலுட்கார்ந்து அதனை புத்தர் வியாரமென்றும் கூறியதாக விளங்குகின்றது. அவ்வகை பௌத்தநாடென்று தெரிந்தே தற்காலம் இராமநாதம் பாடிய அருணாசலக்கவிராயர் என்பவர் தானியற்றியுள்ள

சந்திரகாண்டத்தில் இலங்கைகீவை பறையர் ஊரென்று
யிழிவுபடுத்தியே பாடிவைத்திருக்கின்றார்.

சந்திரகாண்டம்.

சீதைபுலம்பல்.

“கிறை தவசகருக் குறையிலுளென்று
நினைந்துகை விடுவாரோ
பறையா ஊரிலே கிறையிருந்த வெண்ணை
பரிந்துகை மொடுவாரோ.”

“பறையா” என்போர் மனுதர்மசாஸ்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “சண்டாளருக்கு” சம்பந்தத்தினர். மனுதர்மசாஸ்திரம் எழுதியகாலத்தில் தமிழகத்தில் “பறையர்” என்ற பெயரே கிடையாது. ஆனபடியினால் மனுதர்மசாஸ்திரத்தில் “பறையர்” என்கிற வார்த்தையே கிடையாது. ஆனால் அந்த சாஸ்திரத்தில் “சண்டாளன்” என்கிற பதமுண்டு. மனு சொல்லுகிறபடி “சண்டாளன்” என்பவன் பிராமணஸ்திரிக்கும் சூத்திர தகப்பனுக்கும் பிறந்தவன். அப்படி இருந்தால் இச்சண்டாளர் என்போர் ஆரியநாட்டில் தான் இருந்திருக்கவேண்டும் ஆனால் மிஸ்டர் ரோமிஸ் சண்டா டு என்பவர் வெங்காள ராஜதானியிலிக்கும் 3 கோடியே (5) லட்சம் ஜனங்கள் இம்மாதிரி சண்டாளர் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. ஆரிய சாஸ்திரபடி மேல்ஜாதியார் கீழ்ஜாதியாருடன் விவாகம் செய்துக்கொள்ளலாமென்று இருப்பதால் அவ்விதம் பிறந்த பிள்ளைகளை சண்டாளர் என்பது தகாது.

ஆரியநாட்டில் சமண பௌத்தமதங்களை சேர்ந்தவர்களுக்கு ஆரியர் நாஸ்திக பஞ்சமர் என்றார்கள். தென்னாட்டு பிராமணர்கள் அப்பேர்ப்பட்டவர்களை பறையர், சண்டாளர்

என்றார்கள். மனுதர்மசாஸ்திரத்தில் சண்டாளனுக்கு அடியில் குறித்தவாறு தெண்டனை சொல்லியிருக்கிறது:—“ தங்களுக்கு தகுந்தவேலைகளை செய்துகொண்டு, இவர்கள் காட்டிலாவது, சடுகாட்டு பக்கங்களிலாவது, குன்றுகளின்மேலாவது, பெரிய மரங்களின் அடியிலாவது குடியிருக்கவேண்டியது. அவர்கள் கிராமங்களின் வெளிபாகங்களிலு மிருக்கவேண்டியது அவர்களுக்கு பாததிரங்கள் கிடையாது. நாய்களும கழுதைகளும் அவர்கள் செல்வம். சுவங்களின்மேலிருக்கும் துணிகளை அவர்கள் தரிக்கவேண்டும்; உடைந்த பாண்டங்களில் புசிக்கவேண்டும், இரும்புநகை போடவேண்டும். அவர்கள் திரிந்துகொண்டே யிருக்கவேண்டும். ஒருவன் மதசடங்குகள் செய்யும்போது அவர்களை பார்க்கவும் கூடாது அவர்களுடன் பேசவும்கூடாது. அவர்கள் தங்களுக்குள்ளவே ஷிவாகம செய்துகொள்ளவேண்டும். அவர்களுடன் லேவாதேவி யாரும் செய்யக்கூடாது. அவர்களுக்கு சாப்பாடு குடுகுகும்படசத்தில் உடைந்தபாண்டங்களில் ஆடகாரன் மூலமாய் குடுக்கவேண்டும். அவர்கள் கிராமத்தில ராத்திரியில் திரியக்கூடாது. அரசன் உத்திரவிற்பேரில் பகல்காலத்தில் கிராமத்திற்குள் வரலாம கிராமத்தில் அனாதி பிணங்களை அவர்கள் புதைக்கவேண்டியது அரசன் கொலையாளிகளென்று ஏற்படுத்தியவர்களை அவர்கள் கொன்று அவர்கள் துணிமணிகளையும் படுக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் ” (மனு அதிகாரம் X. 5. 50-55.)

புத்தமதமடங்கி பிராமணர்கள் அதிகாரம் பெற்ற போது மேல்குறித்த மனுதர்ம சாஸ்திரப்படி திராவிடரில் புத்தமதத்தை சேர்ந்தோரை அடக்கவிட்டார்கள். அச்சாஸ்திரப்படியே “ பறையர் ” என்போர் நாளைக்கு மிருக கிரார்கள்.

5. அத்தியாயம்.

பிராமணர்தான் “பறையர்”, என்போரை
தாழ்த்தியது.

முதலில் பிராமணர் கல்வியற்ற குடிகளையும் காமிய முற்ற சிற்றரசார்களையும் வஞ்சித்து பயந்து யாசித்துவந்தார்கள். அதிகாரத்துடன் பிச்சை எடுத்து உண்ண ஆரம்பித்த போது திராவிட பௌத்தர்களை ஊரைவிட்டு துறத்தியும் விட்டார்கள். அததிராவிட பௌத்தர் பிராமணர்களின் மோச நடவடிக்கைகளை சகல குடிகளுக்கும் பறைத்துவந்தார்கள். அபபடி செய்தவர்களை பறையர் என்று வகுத்து சகல விஷயத்திலும் சோபெற விடாமல் நசித்துவிட்டார்கள். புத்த விவேககுடிக் ளிருக்கப்பட்ட யிடங்களில் பிராமணன் வந்து விட்டால் சாணத்தை கரைத்து அவர்களை துறத்தி சாணாச சட்டியை உடைப்பது வழக்கமாம். அபபடி ஒடும்காலத்தில் பிராமணர் இவர்களை திண்டலாகாது என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒடினார்களாம். அகை அனுசரித்து விவேகமற்ற குடிகள் இவர்களை திண்டாதவர்களென்று கூறினார்கள். அபபடியே ஏற்படுத்தியும் விட்டுவிட்டார்கள். பிராமண பருந்து என்றும் பறப்பருந்து என்றும் பாப்பார்நாய், பறநாய் என்றும் ஒவ்வொன்றுக்கும் பெயர் வைத்தார்கள். வீரவாகு சக்கிரவாததியை பறையன் என்றார்கள். அரிச்சந்திர புராணமெழுதி, அதிலும் “பறையன்” என்ற பெயரை பரவச் செய்தார்கள். “புறையரை” பதிமூன்றுவர்க்கமாய்பிரித்து “பறையன்” என்ற பெயரைப் பரவச்செய்தார்கள். மேலும் திராவிட பௌத்தர்களை சுத்த சலத்தண்டை நாடவிடாமலும், அம்பட்டர்களை சவரம் செய்யவிடாமலும், வண்

ணர்களை வஸ்திரம் துவைக்கவிடாமலும்செய் துவிட்டார்கள். இம்மாதிரியாக திராவிட பெளத்தர்கள் ஸ்தானம் செய்யாமலும் துணிதளிலலாமலும் ஏழைகளாய் போனமையால் அழுக்குடையவர்களாய் தாழ்ந்தநிலைமைக்கு கொண்டு வரப்பட்டார்கள். தற்காலத்திலும் ஓர் பிராமணனை பிடித்து அவனை ஸ்தானம் செய்யவிடாமலும் தரிததுக்கொள்ள வஸ்திரமில்லாமலும் அழுக்குத்துணிகளை போட்டுக்கொள்ள செய்தால் அவன் “ பறையன் ” போல் தானிருப்பான்.

“ பறையர் ” என்போர் இந்நத ஸ்திதிக்கு வந்ததற்கு காரணம் பிராமணர்களதாம் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. கி. பி. 7-வது நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவிற்கு வந்த ஐயனதிசாங்கு என்பவா சொல்லுகிறதாவது “பிராமணர் சமயபேதக்காராகளுடனும் அவர்கள் கடவுள்களுடனும் சண்டை செய்துக்கொண் டிருந்தபோதிலும் அடிமதம் (புத்தமதம்) நிஜமாகவே தென்னிந்தியா முழுமையும் உன்னத ஸ்திதியிலிருந்தது.”

இச்சாட்சியத்தினால் புத்த மதத்துடன் சண்டை செய்தவா பிராமணா என்று ஏற்படுகிறது. திராவிடா பெளத்தர்களை, பறையராக தாழ்த்தியது பிராமணா என்பதற்கு வேறு சாட்சியம் வேண்டியதில்லை. திராவிட பெளத்தர்களுக்கு பெருந்த விரோதிகள் பிராமணரேயாம். இதைத், தவிர தமிழ் வாசகம் எழுதிய ஸ்ரீமான், யம. ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார், M. A. அவர்கள் பிராமணர், திராவிடா சங்கிதி தெரிந்தவராய் மிருககீழர். அவா சொல்லுகிறதாவது :— “எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பறையர் ஜாதியை ஏற்படுத்திய சூழ்ச்சியில் முதல காரணம் பிராமணரிட விலக்குகையே.” விவேகானந்த சுவாமிகளும் இந்துதேசம் தாழ்வடைந்தது பிராமணர்களால்தான் என்கிறார். அவர் சொல்ல தாவது : “கடித்த பாம்பே தான் கக்கிய விஷத்தை தானே

உரிஞ்சால், கடியுண்ட மனிதன் பிழைப்பான் என்கிற ஓர் குருட்டு நம்பிக்கையுண்டு. அப்படியானால் பிராமணர் தங்க ளிட விஷத்தை தாங்களே உரிஞ்சவேண்டும்.”

ஆலசிய மகாத்மியம் என்கிற பூவிக நூலில் 69-வது அத்தியாயத்தில் தங்கள் மத நம்பிக்கைக்காக பௌத்தர் களும் சமணர்களும் யெப்படி தலை வெட்டுண்டார்களென் றும், சிலருடைய தலைகள் எப்படி எண்ணெய்செக்கில்வைத்து ஆட்டப்பட்டதென்றும், எப்படி கழுவேற்றப் பட்டார்க ளென்றும், அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் திரேகைகளை குள்ளநரி, நாய் பீட்சிகளுக்கு இறைபாக விடப்பட்டதென்றும் பரககக் காலலாம், மேலகண்ட அவஸ்தைகளெல்லாம் மஹரை மீனாட சியமமன் கோவிலின் பரிசுத்தகிணற்றின் சுவற்றில் ஒரு பெரிய தட்டினமேல எழுதியிருப்பதை இப்பொழுதும் பார்க்கலாம். ஐயன் திசாவரு சாட்சியத்தினால் இம்மாதிரி யெல்லாம் சமணா பௌத்தர்களை நசுக்கியது பிராமணா என் பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை.

தற்காலத்தில் சிலா பிராமணரல்லாத மற்ற ஜாதியா ரும் இதற்கு உத்திரவாதம் என்பார்கள. சில திராவிடர் பூர்வீகத்தில் கலவியின்மையால் பிராமணரிட ஜாதிவித்தியா சத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். மற்ற திராவிட ஜாதியாரும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களே. அவர்களையும் பிராமணா தீண்டு கிறதில்லை. இப்பொழுது பிராமணர் தங்களை ஏமாற்றிவிட் டார்கள என்று மற்ற ஜாதியுள்ள திராவிடர் அறிந்துகொண் டார்கள். தற்காலம் கிளமியிருக்கும் பிராமணரல்லாதார் இயக்கத்தினா பறையா என்போருடன் சமபநதி போசனம் செய்து காண்பித்தனர். திராவிடன முதலிய பத்திரிகை கள இன்னும் அதிகமாய் பரவ நாளுக்குநாள் திராவிடஜாதி யார எல்லாரும் பறையர் என்போரை சமமாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள். தற்காலம் மற்ற திராவிடர் அறிவின்மை

யால் ஜாதிவித்தியாசத்தை பாராட்டுகின்றனர். பிராமணரோவெனில் அவர்களுக்கு தாங்கள் செய்தது பிசகென்று தெரிந்தும் ஜாதிவித்தியாசத்தை அப்படியே நீடித்து வளர்க்கவேண்டுமென்றும் பறையர் என்போரை காலின்கீழ் நசுக்க வைக்கவேண்டுமென்றே நினைக்கிறார்கள். இதற்கு சாட்சியம் அவர்களிட வர்ணசிரம இயக்கமே போதும். பிராமணர்கள் பறையா என்போரை விர்ததிக்கு கொண்டுவர பிரயத்தனப் படுகிறதில்லை கொஞ்சகாலத்துக்குமுன் ஆனாரிபில் வி. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார அவர்கள் “பறையர்கள் அந்த ஸ்திதியிலிருப்பது அவர்கள் கருமத்தினால் ஏன்றும தாங்கள் செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லை என்று சொன்னார். இதுதான் எவ்வித பிராமணனும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. சுயஆட்சி கேட்கும் இக்காலத்திலும்கூட ராஜபாதையில் “பறையா” என்போர் செல்லக்கூடாது என்று பிராமணர் தகராள் செய்கிறார்கள். திராவிட சகோதரர்களாகிய ஆதி திராவிடா நன்று யோசித்து மற்ற திராவிடா களுடன் சகோதரபாவம் பாராட்டுவாராக.

6. அத்தியாயம்.

ஆதிதிராவிடர் சிறப்பை நாடினவர்.

இமமாதிரி யெல்லாம் ஆதி திராவிடரை தாழ்த்தியதை நீக்கி, யார் யார் உயர்த்த பிரயத்தனப்பட்டனர் என்பதை இனி யோசிப்போம். திராவிட பெளதத கனிஞர் தங்களை கீழ்ப்படுத்தியதை ஒத்ததுகொள்ளாமல் பாடல்களை பாடியிருக்க

கபிலர்மேல் சொல்லியபடி தமமகவலில் ஜாதி வித்தியாசத்தை பிராமணர் நாட்டினர் என்று சொல்லி பிறப்பில் ஜாதியில்லை யென்கிற கருத்துடன்.

“தென்திசைப்பயிலையன் வடதிசைக்கேகி
பழுதரவோதி பார்ப்பாளுவான்
வடதிசைப்பார்ப்பான் தென்திசைக்கேகி
நடையதுகோணி புலையனாவான்.”

என்றார், இவர் அகவல் முழுமையும் படித்துபார்க்கவும்.
சிவவாக்கியர் அடியில்வருமாறு பாடினார்.

பறைச்சியாவ தேதடா
பண்கதியாவ தேதடா
துறைச்சிதோ லெலும்பினு
மில்லக்கமிட் டிருக்குதோ
பறைச்சி போகமவேறதோ
பண்கதி போகமவேறதோ
பறைச்சியும் பணத்தியும்
பகுத்துப் பாருமுமுடே.

அவிரோத உந்தியார் வுரையாசிரியர்.

“அறுவகை சமயத்தையு மெய்ப்பொருளு
மறுபத்தினாலு நற்கலையு,
மறுவறப்பயின்ற மாசரத்திகழு
மறிஞராமவர்களை யெனினுங்,
குறைவறத் தனைக் கொடுத்திடுகருதவன்
குறைகழல பணிகதவரனறேல்,
பரையா மறவரை பறையரே யெனினு
மருளுடையவா பரமபரமே.”

ஞானவெட்டி யாக்கிய சாம்பவனார் அடியில்வருமாறு
சொல்லுகிறார்.

“விட்டருறை வருமளவும் உபதேசங்காண்
மெய்யுடலுந் தனந்து புவிமேலுநோக்கி
தட்டழிந்து விழும்போது வோந்னைவத
சாததிரத்தை கூணப்போது மறியப்போமோ

எட்டிரண்டு மறியாதார் குருக்களாமோ
 யெண்ணினி பறையென்ற தன்னப்போமோ
 மட்டமரும் பூங்குழல்வா லாமபிகைப்பெண்
 வகிஷத்திலுதித்த சாமபவனும் நானே.”

இவைப்போன்ற அநேக பாடல்கள் திராவிடர் பௌத்த
 கவிஞர்கள் வரைந்துளார்.

மற்ற திராவிட புலவர்களும் அம்மாதிரியே வரைந்து
 ளார். சித்தாகள் பிராமணர் ஏற்படுத்திய ஜாதவித்தியா
 சங்களுக்கும் பிராமணா வேதங்களுக்கும் ஆசாரங்களுக்கும்
 விரோதிகள் அவர்கள் “பறையா” என்போரை உயர்த்த
 முயன்றார்கள்.

உதாரணமாக குதம்பைசித்தா சொல்லுகிறார்.

குதம்பைச் சித்தர் பாடல

“ஆண்சாதி பெண்சாதி யாகுமிரு சாதி
 வீண்சாதி மறறசெலலாக குதம்பாய்—வீண்
 பார்ப்பார்க்க மேலென்றம பறையோர்க்க டீழென்றம
 தீர்ப்பாகச சொலவென்ன குதம்பாய்—தீழ்ப்பா
 கர்த்தன் பறையோரைப் பாப்பாரைப் போலவே
 தீர்ப்பாய் படைத்தாரோடி குதம்பாய்—தீழ்ப்பா”

பத்திரகிரியார் தமமிட புலம்பலில்.

“ஆதிகபிலர் சொன்ன யாகமத்தின் சொற்படியே
 சாதிவரையிலலாமற் சஞ்சரிப்பெசககாலம்.

இன்னொரு புலரபலில்,

“சாததிரத்தை சுட்டு சதூர்மறையை பொய்யாக்கி
 குததிரத்தைக்கண்டு சுகமபெருவ ஓதக்ாலம்,

என்றார்.

தேவி காலோத்திரத்திலேயே அடியில்கண்ட பாட
 ளிருக்கிறது.

“சமையாசார சங்கற்ப விகர்ப்பமு
 மமையார்தாது குலவாசார மானது
 மிமையாதாரும் விடாத வில்லாழ்க்கையு
 மமையார் தோளாய் விடுதலா சாரமே.”

இம்மாதிரி யின்னம அநேகபாடல்கள் எடுத்து எழுத
 லாம். இடமின்மையின் இங்கு சிலவற்றை கூறுவோம்.

பாச்சலூர் பதிகம்.

“ஒருபனை இரண்டொபனை ஒன்றுறுங் கொன்று கள்ளு
 னறிவினி லுயர்ந்தவர்க்கு அதுவுநகள் இதுவுந கள்ளே
 ஒருகுலை உயர்ந்ததேனோ ஒருகுலை சாழ்ந்ததேனோ
 பறையனைப் பழிப்பதேனோ பாச்சலூர் கிராமத்தாரே.”

நவவழியில்.

“ஜாதியிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுகால்
 நீதிவழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
 இட்டார் பெரியோரிடாநா நிழிகுலத்தோ
 பட்டாகி லுள்ளபடி.”

இன்னும் ஒருவா கூறுவதாவது:—

“பறையரைப் பறையரென்று பறைந்திடு மனிதர்கேளீர்
 பறைபர்தம் மலத்தைத்தின்னும பனறியைப் புசிப்பதென்தே
 கறையதே யாகுமந்தந் கறிதனைக் கலத்தினிட்டு
 மறையவே வைத்துத்தின்னு மனிதரே பறையர்கண்டீர்.”

இம்மாதிரியாக தமிழ் புலவர்களும் மற்றவர்களும் ஜாதி
 வித்தியாசத்தை நீக்கவும் பிராமணர் ஆசாரம் வேதங்கள்
 இவைகளை நீக்கவிடவும் பலவிதமாய் பாடல்கள் மூலமாய் பிர
 சங்கித்துவந்தார்கள். ஆயினும் ஜாதி வித்தியாசங்கள் நீங்க
 வில்லை. இந்துமதம் ஜாதியின்பேரில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.
 ஜாதியை நீக்கினால் மதம் கெட்டுப்போகிறதாக நினைக்கிறார்

கள். ஆங்கிலேய நாகரீகமும் கல்வியும் இத்தேசத்திற்கு வந்தபிறகு எல்லாரும் கண்டிறந்து கொண்டார்கள். ஆயினும் பூர்வகாலத்தைப்போல் தற்காலத்தில் மூடர்களிருப்பதால் முழுமையும் நீக்கக்கூடாமலிருக்கிறது. ஆயினும் ஆசார சீர்திருத்தக்காரர் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்க முயர்ச்சி செய்கின்றனர் ஆதி திராவிடரை விர்த்திசெய்ய ஆரிய சமাজம் அதிக பிரயதனப்படுகிறது எவறுபினும் ஆரிய சமাজத்தில் சேர்ந்தால் அதைச் சேர்ந்தவர்கள் அவனை சமமாக ஏற்றுக்கொள்ள தயாரா யிருக்கிறார்கள். அநேக அத்தேசத்து பஞ்சமர்கள் அதில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இன்னம் ஒருசபை பிரமசமாஜ் என்பது இவர்களுக்கு கூட ஜாதி வித்தியாசம் கிடையாது. ஆனால் சென்னப் பட்டணம் பிரமசமாஜத்தார் ஜாதியை ஒழிக்கவில்லை இவர்களும் பஞ்சமர்களுக்கு அதிகமாய் உழைக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களை உயர்த்த Depressed Classes Mission பல இடங்களில் இந்நியாவில் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுவருகின்றன. கிரிஸ்து மதமும் மகமத்திய மதமும் அநேக ஆதி திராவிடர்களுக்கு நன்மைகள் செய்திருக்கின்றன. ஆங்கிலேய கவர்ன்மென்டாரும் அநேக நன்மைகள் செய்திருக்கிறார்கள். இனி செய்யவும போகிறார்கள்.

7. அத்தியாயம்.

முடிவு.

ஆதி திராவிட சகோதரர்களே ! நீங்கள் மாட்டிழைச்சி உண்பதினாலேயே உங்களுக்கு தாழ்மை இக்காலத்தில் உண்டாகாது. இந்துக்களிலேயே மாட்டிழைச்சி சாப்பிடும்

பெத்தபோயஜாதி முதலிய ஜாதிகளுக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் மரியாதை யிருக்கிறது. நீங்கள் கல்லியில்லாமல் ஏழ்மை தனத்தி லிருப்பதால்தான் இவ்வித கஷ்டங்கள் நேரிகிறது. உங்கள் ஏழ்மைத்தனத்தை நீக்கவும், செல்வமுள்ளவர்களாகவும், சிறந்த கல்விமான்களாகவும் நீங்கள் ஆனால் உங்களுக்கு மேன்மைதானே உண்டாகிறது. நீங்கள் ஏழைகளாயிருந்தாலும் நன்னடக்கை யுள்ளவர்களே என்பதற்கு ஐயமில்லை. 500 ரூபாய் மாதம் சம்பளமுள்ள ஓர் பிராமண உத்தியோகஸ்தன் லஞ்சம் வாங்கினாலும் ஒரு ரூபாய் சம்பளமுள்ள கிராம ஆதி-திராவிட தலைவாரி தன்னிடம் மணியகார் குடுத்த ஆபிரம் ரூபாய் சர்க்கார பணத்தை ஒரு பிசகு மில்லாமல் தாலுகாகா கச்சேரியில் யோக்கியமாய் கொண்டு வந்து கட்டுகிறான் இரதாமதத்தில் இததியாதி சங்கடங்களிருக்க நீங்கள் என் அமமதத்தி லிருக்கவேண்டும் உங்கள் பூர்வீக மதமாகிய பெளத்த மதத்தில் சேருதல் நலமன்றோ. அல்லது மற்ற உயரந்தஜாதி என்கிற இரதுக்களில் படித்தவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பிரம் சமாதத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள ஆகேஷ்பணை என்ன ? இவைகளை யோசித்துபாருங்கள். ஆங்கிலேயே அரசாட்சியில் எல்லாரும சமம் அப்படியிருக்க உங்களிட சம்பாத்தியத்தை அனுபவிக்க ஒட்டாமல் யாராவது செய்தால் அதை விட்டுவிடக்கூடாது. உங்கள் பாதியதைகளை நிலைநாட்டுங்கள் ஒமரூல் காரருடன் சேராதிர்கள். ஆங்கிலேயா உங்கள் கையினால் செய்யப்பட்ட சாப்பாட்டை சாப்பிட்டு அவர்கள் உங்களை சகோதரர்களாக கினைக்கிறார்கள் அவர்கள் வந்தபிறகுதான் உங்களுக்கு மேன்மை உண்டாகிவருகிறது. நீங்கள் மேல் நிலமைக்கு வருகிறதை அவர்கள் காலத்தில் அதை கெடுக்க யாராலும் முடியாது. ஒமரூல் வந்துவிட்டால் உங்கள் கதியும் மற்ற திராவிடர் கதியுப அதோகதிதான். புத்தமாரக்கம் சென்ற

பிறகு பிராமணர்கள் மறுபடியும் ஜாதி வித்தியாசங்களை அதிக கடுமைய் ஏற்படுத்தி திராவிடர்களை இம்சிக்கலாயினார். அதிலும் ஆதி திராவிடர்களாகிய உங்களை வெகு ஈனஸ்திதியில் கொண்டு வந்து வைத்தார். அந்தஸ்திதியில் ஆங்கிலேயர் இத்தேசம் வருகிறவரையில் நீங்கள் இருந்தீர்கள். இப்பொழுது அவர்களை எதிர்த்து மேலே வருகிறீர்கள். நீங்கள்மாதிரமல்ல மற்ற திராவிடர்களும் அவர்கள் பிடிப்பிலிருந்து வெளிப்பட்டு வருகிறார்கள். அப்படி தங்கள் பாதத்தடியிலிருந்து திராவிடர் தப்பி ஓடாதபடி, அவர்களை விர்த்திகு கொண்டு வந்தவர்களும் எல்லாரையும் சமமாக நடத்தும் ஆங்கிலேயரைத் துரத்திவிட்டு தாங்கள் மறுபடியும் திராவிடராகிய நமமை காலடியில் நசுக்கவேண்டுமென்று பிராமணர் சுய ஆட்சி கேட்கிறார்கள். அதற்கு நீங்கள் கொஞ்சமேனும் இடந்தரலாகாது. உங்களால் ஆனவரையில் சுய ஆட்சி தற்காலம் கூடாதென்று எதிர்த்து நிற்கவேண்டும். சுயஆட்சி வேண்டுமென்கிற வாயிலேயே வர்னாசிறம் தர்மத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்கிறார்கள் இப்பிராமணர்கள். ஓர் பிராமண பைஸ்வா அரசாட்சியில் பறையா எனப்போ வெளியில் வந்தால் அவர்கள் தங்கள் கழுத்தில் சட்டியை மாட்டிகொண்டும் இடுப்பில் டாடப் பத்தை கட்டிகொண்டும் வரவேண்டியதா யிருந்தது. ஆகையால் பிராமண அரசாட்சி வேண்டாம். நன்றாய் யோசித்துபாருங்கள்.

